Programowanie symboliczne w symulacjach procesów fizycznych - opis przedmiotu

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu	Programowanie symboliczne w symulacjach procesów fizycznych
Kod przedmiotu	11.3-WF-FizD-PSSPF-L-S14_genXOBZU
Wydział	Wydział Fizyki i Astronomii
Kierunek	Fizyka
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie

Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	

Formy zajęć

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Student potrafi wykorzystywać systemy typu Computer Algebra System na przykładzie Mathematica, Sage, Maxima w symbolicznym rozwiązywaniu problemów w fizyce i weryfikacji obliczeń analitycznych.

Wymagania wstępne

Znajomość analizy matematycznej i algebry liniowej oraz podstaw mechaniki klasycznej, elektrodynamiki klasycznej i mechaniki kwantowej. Programowanie w C lub Fortranie.

Zakres tematyczny

- Wstęp do obliczeń symbolicznych (wxMaxima, Mathematica):

  – sesje, obliczanie wyrażeń, środowisko, zmienne
  – różniczkowanie i całkowanie
  – układy równań
  – wykresy 2D i 3D i wizualizacja danych
  – równania różniczkowe

- Mechanika klasyczna:

  – oscylator harmoniczny
  – oscylatory harmoniczne sprzężone
  – zagadnienie dwóch ciał

- -Elektrodynamika:

  - dyskretny rozkład ładunków
  - równanie Poissona
  - cząstka naładowana w polu elektromagnetycznym

- Mechanika kwantowa:

  - bariera potencjału
  - studnia potencjału

  - oscylator harmoniczny
  - atom wodoru

Metody kształcenia

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej. Praca w grupach. Wspólne rozwiązywanie bardziej skomplikowanych przykładów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wykorzystać obliczenia symboliczne i numeryczne w systemie CAS do rozwiązania problemu fizycznego. Potrafi dokonać analizy uzyskanego rozwiązania oraz jego weryfikacji poprzez porównanie z znanym rozwiązaniem analitycznym (o ile istnieje).	• K2_W02 • K2_W05 • K2_U04 • K2_U06	• bieżąca kontrola na zajęciach	• Laboratorium
Student potrafi przedstawić problem w ujęciu praw i zasad fizyki, zaproponowaćmodel w ujęciu matematycznym.	• K2_W02 • K2_U03	• bieżąca kontrola na zajęciach	• Laboratorium
Student potrafi wykorzystać system CAS do analizy danych pomiarowych oraz graficznego przedstawienia danych. Potrafi dokonać analizy uzyskanych wyników, przedstawić i przedyskutować wnioski.	• K2_W05 • K2_U03 • K2_U04 • K2_U05	• bieżąca kontrola na zajęciach	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Warunkiem zaliczenia laboratorium jest wykonanie wszystkich ćwiczeń programistycznych.
Ocena końcowa: średnia ważona ocen z kolokwium końcowego (50%) i ćwiczeń programistycznych (50%).

Literatura podstawowa

[1] Lew Landau, Jewgienij Lifszyc, Mechanika, PWN, Warszawa 2011.
[2] D. J. Griffiths, Podstawy elektrodynamiki, PWN, Warszawa 2011.
[3] Lucjan Piela, Idee chemii kwantowej, PWN, Warszawa 2005.
[4] S. Wolfram, The mathematica book, 5-th ed., Wolfram Media 2003.
[5] http://maxima.sourceforge.net/docs/tutorial/en/gaertner-tutorial-revision/Contents.htm

Literatura uzupełniająca

Uwagi

Zmodyfikowane przez prof. dr hab. Mirosław Dudek (ostatnia modyfikacja: 13-09-2017 11:11)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ